

Atletiek in 1887

1. Bestuurlijk en organisatorisch

Na de eerste wedstrijd in 1886 is er in het jaar daarna nog geen sprake van vooruitgang in de atletiekbeoefening. Het hardlopen in Friesland gaat op de bekende manier door, evenals de wedstrijd achter het Rijksmuseum in Amsterdam. Verder gebeurt er niets. Nieuw is dat voor het eerst een Nederlander buiten ons land deelneemt aan een atletiekwedstrijd. Johan Bloemen reist in oktober af naar Gent, om daar te lopen.

Schaatsen en hardlopen

In de wintermaanden is baron De Salis opnieuw druk met het schaatsen, zowel in het binnen- als in het buitenland. Samen met een aantal Nederlandse schaatsers is hij begin januari in Hamburg, waar hij tijdwaarnemer is en Arie van den Berg, Tjeerd Veninga en Benedictus Kingma prijzen in de wacht slepen. Het schaatsen is op dat moment zo populair dat er in Amsterdam twee *kunstijsbanen*¹ zijn. Tussen de Amsterdamsche Sport Club en de Nederlandsche Schaatsenrijders Bond ontstaat wrijving omdat de club in 1886 het predicaat Nederlands kampioen heeft verleend aan de Noorse schaatser Karl Werner. Het feit dat De Salis in beide organisaties bestuurslid is, kan de frictie niet voorkomen. Het oppoetsen van wedstrijden door er kampioenschappen aan te verbinden die niet realistisch zijn en de autoriteit van de organisatie te boven gaat, zal de jaren daarna, ook in de atletiek, nog voorkomen.

Een van de hardloperijen in Friesland is in Sijbrandburen. De winnaar ontvangt twintig gulden. Dat zal niet A. Keulen uit Terzool worden, want die is uitgesloten wegens *meerdere bekwaamheid*.

De Amsterdamsche Sport Club houdt op haar terrein achter het Rijksmuseum in oktober, gelijk het jaar daarvoor, *Internationale Hardlooperijen*.

Het sportterrein, ingericht door de ASC, bestaat uit een grasbaan die men gebruikt voor schaatsen, harddraverijen, en hardlopen. Op het middenterrein is er vanaf 1887 in de winter een verlichte ijsbaan voor het schoonrijden. Soms is het middenterrein ook toegankelijk voor het publiek. De lengte van de baan varieert afhankelijk van de sport die er wordt beoefend. De lengte van de hardloopbaan is ca. 300 meter. Dit is op te maken uit het verslag in *Nederlandsche Sport* van 13 oktober 1888 van de wedstrijd over 1 Engelse Mijl: de baan moet vijfmaal worden gelopen. De lengte van de schaatsbaan is 800 meter, volgens een beschrijving in *Nederlandsche Sport* van 22 oktober 1887.

¹In die jaren is een kunstijsbaan een stuk grond waarop een laag water wordt gepompt, zodat al bij geringe vorst geschaatst kan worden. Voordien schaatste men op open water. Uit een bericht in het *Algemeen Handelsblad* van 15 oktober 1886: 'Hebben we dit jaar een flinken winter met goed vriezende weer, dan bestaat tevens bij het Bestuur dezer club (opm. de ASC) een kunstijsbaan voor de tribunes achter het Rijksmuseum aan te leggen ...'